

Landmacht, het personeelsblad van de Koninklijke Landmacht | nummer 9 | november 2017

Interview:

Commandant Landstrijdkrachten

Luitenant-generaal Leo Beulen

Column:

Mijn doel bereiken

De militaire geschiedenis van Berlijn

2 | Landmacht

Landmacht | 3

4 | Landmacht

Landmacht | nummer 9 | november 2017 | inhoud

INTERVIEW

COLUMN

FOTOSERIE

De commandant Landstrijdkrachten luitenant-generaal Leo Beulen

Mijn doel bereiken

Twee (ex-)militairen vertellen over hun missie

14

| Mijn uitrusting: de constructiegeenie

30

| Berlijn: de militaire geschiedenis van Berlijn

10

| Behind the scenes: van kazerne tot in Berlijn

Colofon

Landmacht is een uitgave van de Koninklijke Landmacht. Voor een eindproject heb ik dit magazine nagemaakt.

Opdrachtgever: ROC A12, Fotografie

Hoofdredacteurs:

Merel Brugman & Niels Helmink

Eindredacteur:

Femke Rops

Vormgever:

Femke Rops

Correctoren:

Karen van Uem & Simone Rops

Aan dit nummer werkten mee:

Commandant Landstrijdkrachten luitenant-generaal Leo Beulen, Sebastiaan van

Nieuwenhuizen, Gert van 't Oever, Terry, Ruth, Sonke, Het Ravijn zwem sport zorg

Nijverdal, Zwembad De Steur Kampen, Ministerie van Defensie, Van Brederodekazerne

Vught, Generaal Majoor de Ruyter van Steveninckkazerne Oirschot, VEVA ROC A12,

Kromhoutkazerne Utrecht, Nationaal Militair Museum

Landmacht | Interview

Tekst & foto's: Femke Rops

DE PERSOON ACHTER HET UNIFORM

De commandant Landstrijdkrachten luitenant-generaal Leo Beulen

Terwijl veel mensen opkijken tegen een militair in uniform, ga ik op zoek naar het verhaal achter dat uniform. Dit doe ik met de commandant Landstrijdkrachten, luitenant-generaal Leo Beulen. Tijdens het interview zijn wij onderweg naar een kazerne in Ermelo, waar hij een zilveren legpenning gaat uitreiken.

Het interview moest vanwege de volle agenda van de generaal tussen zijn afspraken door. Ik besloot maar meteen te vragen of hij er altijd van gedroomd heeft om commandant Landstrijdkrachten te worden. Hij lachte: "Nee, dat ligt zó ver buiten je scope, dat je daar helemaal niet aan denkt als je bij defensie begint. Als je naar de KMA (Koninklijke Militaire Academie) gaat, is het je droom om commandant te worden van een peloton of compagnie van een man of 100. Wat daarna komt, daar heb je nog geen idee van. Dat is nog ver weg op dat moment. De bevelhebber van de Landstrijdkrachten zag je destijds één keer in de twee jaar, dus het was zeker geen droom destijds."

"Ik krijg mijn opdrachten van de commandant der Strijdkrachten. Als commandant van de Landmacht moet ik zorgen voor inzetbare eenheden. De Landmacht moet in staat zijn om bepaalde missies uit te voeren of eenheden in vastgestelde tijden gereed te hebben voor inzet. Dat is de kerntaak van de Landmacht. Om dit te kunnen moeten we ervoor zorgen dat er nieuwe mensen worden geworven, opgeleid en dat alle randvoorwaarden voor dit opleiden zijn ingevuld. Mijn staf denkt en werkt daarom altijd zo'n twee à drie jaar vooruit."

Wat is uw visie als commandant Landstrijdkrachten?

"Je moet mijn rol feitelijk zien in een aantal verschillende horizonnen. Je hebt de horizon van vandaag, dat is zorgen voor wat we nu doen, met de eenheden die dit jaar trainen om gestelde doelen te halen. Daarnaast moet je twee à drie jaar vooruitkijken op basis waarvan je aanpassingen maakt in de organisatie. De Landmacht is daarmee continu in beweging. De derde horizon is erop gericht om de organisatie zo in te richten dat je klaar bent voor de uitdagingen op de langere termijn. Hierdoor moet je dus ook structureel bezig zijn met vernieuwing en innovatie. Mijn visie is dat het personeel uiteindelijk naast de verantwoordelijkheid ook de bevoegdheid krijgt om de Landmacht de juiste inhoud te geven."

Wat wilt u verder nog bereiken binnen Defensie?

Generaal Beulen: "Dit is mijn laatste baan." Dus u hoopt op een mooi afscheid? Met een lach op zijn gezicht antwoordt de generaal: "Daar denk ik pas aan op de laatste dag, tijdens de commando-overdracht. Wij wisselen doorgaans om de drie jaar van baan. Eerst denk je nog zeeën van tijd te hebben, totdat je je realiseert dat je nog maar enkele maanden te gaan hebt. Maar het gaat uiteindelijk om de continuïteit van de organisatie en niet om mijn functie."

"Na mijn carrière ben ik van plan om een studie op te pakken en wil ik alle officiële musea in Nederland bezoeken. Dat zijn er, afhankelijk van de definitie, tussen de 7000 en 12.000. Dat vind ik een interessant doel waar ik naar uitkijk."

Landmacht | 7

Hoe kijkt u terug op uw carrière bij Defensie?

"Achteraf ben ik blij met alles wat ik heb gedaan. Ik heb mooie banen gehad, eerst als pelotonscommandant van 30 militairen tot en met aan het einde commandant van de

Landmacht. Daartussen heb ik veel plezier beleefd en veel geleerd van de functies die betrekking hadden op operaties en inzet. Daarnaast ben ik een aantal keren in het buitenland geweest met mijn gezin, ook dat is een verrijking. Eigenlijk heb ik alles gedaan wat ik ambieerde.”

Als u kijkt naar uw gezin en de functie die u nu heeft, hoe gaat u daarmee om?
“Mijn kinderen zijn al enige tijd volwassen en zelfstandig. Dus nu kan ik samen met mijn vrouw de tijd zelf indelen en dat maakt het wel makkelijk. Toen de kinderen kleiner waren, was dat lastiger. Soms was het combineren van het gezin en werken voor de Landmacht een ware uitdaging. Ik heb veel geluk gehad dat mijn gezin erin mee is gegroeid en dat ik veel steun van mijn echtgenote en kinderen heb gehad.”

Hoe kijkt u naar uw eigen veiligheid?

Bij deze vraag blijft het even stil. Generaal Beulen: “Daar denk ik heel af en toe aan, maar ik maak me er niet echt druk om. Misschien is dat uit een soort Nederlandse naïviteit. Maar in Nederland hebben we tot nu toe en gelukkig nog niet een grote aanslag of iets dergelijks gehad. Doorgaan is dan ook de enige manier om een vrije democratie als de onze te beschermen. Want je kunt nooit alles en iedereen beschermen. Dat is echt onmogelijk.”

Als u naar de veiligheidssector in Nederland kijkt, vindt u dan dat er genoeg wordt gedaan en kan worden gedaan met de middelen en capaciteiten die er ter beschikking zijn?

“Ik heb geen inzicht in de politie, brandweer en geneeskundige organisaties in Nederland. Ongetwijfeld hebben die ook hun problemen. Ik kan alleen maar praten over Defensie. Ik zie dat in de kabinetsformatie het probleem van Defensie duidelijk is. Er is geen discussie over dat er meer nodig is, het is alleen de discussie of je dat wel of niet wilt betalen en of je je prioriteiten legt op andere terreinen. We gaan na de formatie zien wat de regering wil besteden aan Defensie.”

Wat vindt u van de symbolische functie van uw beroep?

“Die is er zeker, je bent een boegbeeld voor de hele organisatie. Daar moet je rekening mee houden. Je persoonlijke opvattingen blijven echter ook belangrijk. Je moet echter continu het besef hebben dat je namens 18.000 militairen en burgers van de Landmacht spreekt. Ik heb dat nooit als vervelend ervaren en vind het eerder uitdagend.”

Bent u trots op defensie?

“Ik wel, absoluut. Ook al hoor je nu veel negatieve verhalen tijdens de arbeidsvoorwaardenonderhandelingen. Er moeten zeker zaken verbeteren en dat gaat niet vanzelf. We moeten jonge en capabele mensen enthousiasmeren om weer bij ons te komen werken. We moeten ervoor zorgen dat ze de spullen hebben om mee te werken en ook de juiste training krijgen. We zijn weer aan het opkrabbelen. Ik heb hierdoor veel bewondering voor het personeel. Het enthousiasme waarmee ze aan de slag gaan en hoe ze in het leven staan, dat maakt dit personeel zo uniek.”

Heeft u het gevoel dat burgers in Nederland goed op de hoogte zijn van wat Defensie doet?

“Uhm, ik denk het niet. Dat is geen onwil, maar dat heeft ook te maken met communicatie. Toen de dienstplicht er nog was, was een groot deel van Nederland bekend met Defensie. Maar sinds het afschaffen van de dienstplicht in 1995, althans de opkomstplicht, zijn de mensen die zich 'in dienst moeten' nog herinneren, ongeveer 45 jaar en ouder. Dat is te merken. Er zijn nu generaties die niet meer vanzelf in aanraking zijn gekomen met Defensie.”

Vindt u het belangrijk dat burgers meer en beter zicht krijgen op wat militairen doen?

“Ja, je moet altijd blijven vertellen en laten zien wat we doen. Onze opdrachten komen van de regering. Ik vind het belangrijk om uit te dragen hoe wij daar invulling aan geven. Dat stelt mensen in staat om hun eigen mening te vormen. We hebben een eigen mediadienst die meegaat met operaties. Zij helpen om ons werk goed in beeld te brengen. Je kunt namelijk nog zó veel verhalen vertellen, maar foto's zeggen [...]

[Alarm! – Hier ontbreekt kennelijk een stuk tekst. 't Is ook niet 'ergens in de buurt' te vinden! Zo'n gat in het verhaal kun je toch niet negeren?]

[...] is nog steeds zo. Je moet blijven nadenken over hoe je mensen informeert en je doelgroepen bereikt. Je moet ook bijvoorbeeld met de tijd meegaan en zogenoemde vloggers en media zoals YouTube gebruiken.”

Vindt u dat dit nog te weinig gebeurt op dit moment?

“Ja, want het is heel belangrijk om te communiceren met de maatschappij, maar ook met het personeel in de eigen organisatie. Ik praat hiervoor bijvoorbeeld met mijn medezeggenschapscommissie. We hebben het dan over hoe het op de werkvloer overkomt wat wij bespreken op de staf. Op dat vlak blijven we zoeken en streven naar verbetering”, aldus Beulen.

Landmacht | 9

Landmacht | Behind the scenes

Van kazerne tot in Berlijn.

Om foto's te maken voor het magazine heb ik me niet beperkt tot Nederland, maar ben ik zelfs tot in Berlijn geweest. In Nederland heb ik vijf kazernes gezien en ik heb maar liefst 2.200 km afgelegd om dit magazine te maken. Het afleggen van die vele kilometers was zeker de moeite waard.

1

Foto 1: Deze foto is gemaakt in Berlijn. Op zoek naar de militaire geschiedenis van de stad, dat heeft best veel voorbereidingstijd nodig.

Foto 2: Met commandant der Landstrijdkrachten Leo Beulen bezocht ik het Militair Museum. Tijdens de reis ernaartoe heb ik een interview afgenomen met Beulen. Wat een geweldige ervaring was dat.

2

10 | Landmacht

3

Tekst: Femke Rops Foto's: Femke Rops, Maud Ebbers & Majoor P.F.B. Michiels

Foto 3: Als professionele fotograaf ben je natuurlijk afhankelijk van je materiaal. Dit is een van de camera's waar ik mee heb gefotografeerd.

Foto 4: Wie veel kilometers maakt, zal ook moeten tanken. Blij was ik dat de Twingo mij op zoveel plaatsen heeft gebracht.

Foto 5:

Zo komt een productfoto tot stand. Het is zeker geen gemakkelijke opdracht, maar met de juiste techniek kom je een heel eind.

Foto 6: Voor mijn hoofdartikel was ik in het zwembad in Kampen. Het was een hele uitdaging om Gert goed op de foto te zetten en zelf niet nat te worden.

5

6

Landmacht | 11

Landmacht | Column

12 | Landmacht

Mijn doel bereiken

“Morgen ga ik het echt anders doen.” Dat had ik me al vaak voorgenomen. Maar toch kwam die morgen niet. Mijn geest en lichaam hielden zich vast aan de dagelijkse sleur. Elke dag het gevecht in mijn hoofd, keer op keer.

Ik ben er klaar mee en ga het anders doen. Mijn sprong in het diepe, het onbekende. Maar sinds die dag ben ik er helemaal voor gegaan. Ik mag leven en – nog belangrijker – ik mag mijn doel bereiken. Fotografie is mijn middel geworden om iets te vertellen aan de wereld. Niet alleen mijn verhaal, maar vooral dat van die ander.

Hierdoor is mijn nieuwsgierigheid ontstaan naar mensen in uniform. Zij zetten zich dag en nacht in voor onze veiligheid. Ze worden getraind en gedruild om ter plaatse te zijn bij situaties waar de meeste mensen voor weglopen. Hun doorzettingsvermogen en hun liefde voor hun beroep laten mij stralen. Ergens voor gaan en even jezelf aan de kant zetten.

Achter het uniform schuilt een mens als als jij en ik. Hij laat zijn emotie niet altijd zien, maar van binnen speelt het verhaal zich elke keer af. De liefde en kracht voor het werk. Maar ook de pijn en het verdriet van gebeurtenissen laten mij zien wie ze zijn.

Stil, zonder woorden staat hij voor mijn lens. De blik die ik vang, zegt genoeg over hem. Ik zie de man achter het uniform staan. De man die koos voor het uniform en zijn leven geeft voor deze wereld. Hij is sterk van binnen en trots op zijn kunnen.

Femke Rops

Landmacht | 13

Landmacht | mijn uitrusting

14 | Landmacht

Draadsnijset

De draadsnijset is een meerdelige tapset van gehard staal. Je kunt hiermee schroefdraad in buizen snijden.

Mijn uitrusting:

De constructiegenie

Waterpas Met een waterpas kun je zien of iets vlak en of het in het lood staat.

Pijpensnijder

De pijpensnijder snijdt buizen met een diameter van 3 mm tot 28 mm.

Staalborstel

Een staalborstel is een ijzersterke borstel die metalen oppervlaktes grondig schoonmaakt.

Landmacht | 15

16 | Landmacht

Multimeter

Met dit elektrische meetinstrument kun je een aantal eenheden meten zoals spanning, stroomsterkte en weerstand.

Elektriciteitsdraad

Installatiedraad is elektriciteitsdraad die gebruikt wordt in een elektrische installatie.

Mijn uitrusting:

De constructieingenieur

Striptang

Met deze tang kun je elektriciteitsdraad strippen.

Adereindhulstang

Je gebruikt de tang voor het krimpen van adereindhulzen op draadeinden.

Kabelknipper

Deze tang is speciaal om kabels te knippen.

Landmacht | 17

Landmacht | Fotoserie

Eén team, één taak. Dat hoor je vaak bij defensie. Met die instelling vertrokken Sebastiaan en Gert op missie, niet wetend dat dit hun laatste missie voor defensie zou zijn. Beiden getekend voor het leven door een ongeluk. Missie als begin, missie als acceptatie, missie om te leven. Dit is nu hun missie.

18 | Landmacht

MISSIE

Landmacht | 19

Landmacht | Fotoserie

Sebastiaan van Nieuwenhuizen

Op negentienjarige leeftijd raakte Sebastiaan verlamd bij een oefening in Polen. Bij het benen strekken wilde Sebastiaan iets uit zijn Leopardtank halen die op een treintransport stond. Daarbij werd hij geëlectrocuteerd door een hoogspanningskabel.

“Het is nu 20 jaar geleden dat ik mijn trauma heb opgelopen. In die twintig jaar heeft het mij een hoop vallen en opstaan gekost. Inmiddels ben ik helemaal onafhankelijk. Toch voel ik steeds een bepaalde onrust en ben ik bezig met hoe ik mijn leven moet vormgeven. Ik

heb mij ook lang met de valide norm (wat dat ook mag zijn) gemeten. Ik mankeer niks en moest doorgaan. Deze strategie heb ik lang vol kunnen houden, totdat ik vorig jaar mentaal brak en dacht: nu wil ik leven in plaats van overleven. Want zo voelde het voor mij.”

“Accepteren doe je het nooit, maar ermee leren omgaan, dat is een proces dat voor iedereen anders is. Ik heb lang gedacht dat ik alles wel een plekje had gegeven, totdat de inzichten van leven en overleven kwamen. Nu heb ik inmiddels veel meer rust in mijn leven gevonden. Als ik merk dat ik grenzen ga opzoeken, doe ik dat niet meer omdat ik me moet bewijzen, maar zie ik het gewoon als uitdaging. Zo doe ik mee aan obstacleruns, waarbij ik met mijn rolstoel diverse obstakels in de modder overwin. Dit is ook meer mijn karakter. Ik heb een beperking, maar ik ben er geen!” aldus Van Nieuwenhuizen.

Tekst: Sebastiaan van Nieuwenhuizen Foto's: Femke Rops

20 | Landmacht
Landmacht | 21
22 | Landmacht
Landmacht | Fotoserie

Gert van 't Oever

Tijdens een schietoefening in Afghanistan struikelde Gert met zware bepakking en kwam ongelukkig terecht. Zijn rechterarm was verbrijzeld en later werd ontdekt dat hij ook blijvende hersenschade had opgelopen door het ongeluk.

“Ik zwom voordat ik soldaat was bij de Nederlandse top. Na het ongeluk wou ik mezelf en mijn omgeving bewijzen dat er niks mis was met mij. Daarom stelde ik als doel om ooit weer op een NK te zwemmen. Dit is me ook gelukt, met een half verlamde arm. Maar helaas gaf mij dit geen enkele voldoening. Als je het Nederlands zwembkampioenschap als je levensdoel stelt, dan zeg dit meer over wat je niet hebt dan over wat je wel hebt. Dan heb je te weinig om écht voor te leven. Ik zag mezelf ook niet als een gewonde militair en gebruikte de sport om te verbloemen dat ik wel degelijk beperkingen had. De Invictus Games zijn bedoeld voor (ex-)militairen met een blijvende beperking en iemand die in een rolstoel zit, zag ik als beperkt. Pas nadat ik werd uitgekozen om deel te mogen nemen aan de Invictus Games, kwam het besef van mijn eigen beperkingen. Dat ik er dus wel bij hoor.”

“Nu gebruik ik de sport om verder te werken aan mezelf. Ik heb in Toronto medailles gepakt bij het zwemmen, maar daar gaat het niet om. De grootste overwinning is die op jezelf. De naam Invictus betekent niet voor niks ‘onoverwinnelijk’. Mijn doel was om mijn missie af te maken en dat is me nu ook gelukt. Ik heb mijn missie afgemaakt door het zwemmen op te pakken, een reis naar Toronto tot een goed einde te hebben gebracht en stapje voor stapje te accepteren dat ik blijvend letsel heb opgelopen. Als militair zal ik niet meer bij Defensie werkzaam zijn, maar er wacht daar wel een burgerbaan op me”, aldus Van 't Oever.

Tekst: Gert van 't Oever Foto's: Femke Rops

Landmacht | 25
Landmacht | Fotoserie
24 | Landmacht

SAMEN ÉÉN MISSIE
28 | Landmacht

[knip: advertentie]

De militaire geschiedenis van Berlijn

East Side Gallery

Van de Berlijnse Muur, het symbool van de Koude Oorlog bij uitstek, staan her en der nog stukken overeind. Het langste nog intact zijnde stuk Berlijnse Muur is de East Side Gallery. Tussen Ostbahnhof en de Oberbaumbrücke, parallel aan de Spree, staat 1316 meter Berlijnse Muur. Niet helemaal in originele staat trouwens, want over de gehele lengte van 1,3 kilometer zijn graffitikunstwerken aangebracht. In het voorjaar van 1990, een paar maanden na de val van de Berlijnse Muur, zijn 118 kunstenaars uitgenodigd om hun visie op vrijheid op de muur te tekenen. Hiermee is de East Side Gallery het langste openbare kunstwerk ter wereld.

Sinds 1990 staat dit 1316 meter lange stuk Berlijnse Muur, langs de Mühlenstraße tussen de Ostbahnhof en de Oberbaumbrücke, bekend als de East Side Gallery. Er is een enorme hoeveelheid graffiti te zien, het werk van 118 verschillende kunstenaars uit 21 verschillende landen. De kunstenaars geven hun visie op de politieke situatie in Berlijn in 1989/1990; achter de meeste schilderijen zit dan ook een diepere betekenis.

Info: Mühlenstraße, Friedrichshain S+U Warschauer Straße of S

30 | Landmacht

Gedenkstätte Berliner Mauer

The memorial

Hoewel er verschillende plekken in Berlijn zijn waar je nog stukken van de Berlijnse Muur kunt bezichtigen, is de Gedenkstätte Berliner Mauer een van de plekken waar je het meest realistische beeld krijgt van hoe de Muur eruit heeft gezien. Aan de Bernauer Straße vind je een lang stuk Muur dat grotendeels in originele staat is gebleven. Vanaf een uitzichtpunt kijk je direct op de Todesstreifen en een wachttoren die nog intact is. In 1998 werd het monument door de Duitse staat geopend en het is nu gratis en publiekelijk te bezichtigen, maar een kleine "Spende" wordt natuurlijk altijd gewaardeerd. Jaarlijks komen er zo'n 300.000 bezoekers op dit monument af, een fractie in vergelijking met andere bezienswaardigheden in Berlijn. In mei 2010 is het Fenster des Gedenkens (letterlijk vertaald: "herdenkraam") aan het terrein toegevoegd. Het is een 12 meter lange wand, gebouwd uit roestig staal. In deze wand bevinden zich 136 portretfoto's van personen die langs de Berlijnse Muur doodgeschoten of dodelijk verongelukt zijn. Onder de portretten staan de namen van de personen en de datums van overlijden, wat de geschiedenis hier heel tastbaar, persoonlijk en extra treurig maakt.

Ook het monument voor de Sinti en Roma van Europa die onder het nationaalsocialisme zijn vermoord staat in Berlijn. Het herinnert aan de Porajmos, de nationaalsocialistische volkerenmoord op de Sinti en Roma. Het ontwerp is van de Israëlische kunstenaar Dani Karavan. Het monument werd op 24 oktober 2012 in het bijzijn van bondskanselier Angela Merkel en bondspresident Joachim Gauck onthuld. Dani Karavan ontwierp een cirkelvormige waterbron met een zwarte, eindeloos diepe bodem. Midden in de bron

plaatste hij een driehoekige steen, die aan de driehoek op de kleding van de concentratiekampgevangenen herinnert. Het symbool van de bron weerspiegelt volgens Karavan ook dat de betrokkenen bij de herinnering aan de nationaalsocialistische misdaden niet de strijd, maar de bezinning moeten laten overheersen.

(Het komt hiervandaan:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Monument_voor_de_Sinti_en_Roma_van_Europa

en was dus gemakkelijk te checken.)

Info: Bernauer Straße 119, Mitte S Nordbahnhof of U8 Bernauer Straße

Info: Simsonweg, Tiergarten S of U55 Brandenburger Tor

Landmacht | Berlijn
Checkpoint Charlie
Holocaustmonument
Berlin Story Bunker

De Berlijnse Muur werd gebouwd in 1961 door de regering van Oost-Duitsland. Kort nadat de muur opgetrokken was, droeg de Amerikaanse president John F. Kennedy de Amerikaanse troepen op om drie controleposten op verschillende punten aan de muur op te zetten waarlangs diplomatieke corpsen en geallieerde troepen West-Berlijn binnen konden. De naam Checkpoint Charlie is afgeleid van het alfabet. De drie posten kregen namelijk de letters a, b en c en werden aangeduid met de namen Alpha, Bravo en Charlie. Tegen 1962 was deze controlepost de enige plaats waarlangs buitenlanders die Berlijn bezochten, van West naar Oost konden en vice versa. Veel mensen vinden Checkpoint Charlie te toeristisch en raden daarom deze plek niet aan om te bezoeken. Het is een lastige discussie, omdat het een plek is met heel veel geschiedenis. Wel is het soms belachelijk druk in het Mauermuseum en wordt er weleens asociaal gedrongen bij de "grenswachters".

"Zelf"? Dit fragment (en veel meer van dit artikel) is uit 2013 en komt van BerlijnBlog.be.

http://berlijnoosterbos.blogspot.nl/2013_04_22_archive.html

Als je je werk goed doet, zorg je voor bronvermelding of je herschrijft de tekst waarbij je verplaatst in de positie van F.

Gooi dit maar eens in Google – met aanhalingstekens! – "Zelf vind ik het een twijfelachtige discussie" – dan zie je hoe iemand zichzelf met plagiaat hopeloos voor schut kan zetten.

Het grote veld met betonblokken in het centrum van Berlijn ter nagedachtenis aan de Holocaust heet officieel 'Denkmal für die ermordeten Juden Europas'. Het staat bekend als het Holocaustmonument en is ontworpen door architect Peter Eisenman. Met de bouw van het monument werd begonnen in 2003 en het was klaar in 2004. Het bestaat uit 2711 betonnen blokken op een stuk grond van ruim 19.000 vierkante meter. Je kunt er gemakkelijk in verdwalen, wat speelsheid geeft, maar tegelijkertijd een onheilspellend gevoel. Onder het monument is een 'Ort der Information', een informatiecentrum waar wordt uitgelegd wat precies de "Endlösung" was, hoe de nazi's aan de macht kwamen en hoe ze uiteindelijk tot de gruwelijke daad zijn gekomen om zoveel mensen te vermoorden. De rest van de tentoonstelling is ingedeeld in vier ruimtes, waaronder een kamer waarin de namen van alle Joodse Holocaustslachtoffers (voor zover bekend, uiteraard) worden voorgelezen.

800 jaar Berlijnse geschiedenis in één permanente tentoonstelling op een locatie die van grote historische waarde is. Dat is het Berlin Story Museum. Het museum vertelt alle

etappes van de geschiedenis van Berlijn in een notendop en dat in de Anhalter Bunker, een schuilkelder uit de Tweede Wereldoorlog. De tentoonstelling is de perfecte introductie op de geschiedenis van Berlijn en biedt tegelijkertijd ook nog eens een blik in een bunker die in de oorlog veel mensen het leven heeft gered. De liefhebber kan daarna nog griezelen in een levend spookhuis. Eerst even over de bunker zelf: de Anhalter Bunker is zoals gezegd een schuilkelder uit de Tweede Wereldoorlog. Tien maanden waren er nodig om de bunker – die in 1942 in gebruik werd genomen – te bouwen. Buitenwanden met een dikte variërend van 2,13 tot 4,50 meter moesten de bevolking bescherming bieden tegen luchtaanvallen. De muren waren van staalbeton: staaldraden in drie verschillende lagen zorgen voor extra weerstand tegen bommen. En dat is gelukt. De bunker is staande gebleven na verschillende bombardementen en zelfs vandaag de dag is hij nog in goede staat.

Info: Friedrichstraße 43-45, Kreuzberg S Anhalter Bahnhof of U6 Kochstraße

Info: Cora-Berliner-Straße 1, Mitte S of U2 Potsdamer Platz

Info: Schöneberger Straße 23a, Kreuzberg S Anhalter Bahnhof of U1 Gleisdreieck

Landmacht | 31

Ruth

Aspirant-onderofficier artillerie Landmacht

'IN HET VELD BEN IK NIET ANDERS, MAAR EEN VAN HEN' Bekijk de verhalen van Ruth, Dominique, Jennifer en Annemarie op werkenbijdefensie.nl

All pages:

578910111315171820253031

Landmacht Magazine Femke Rops

Published on Nov 15, 2017

Voor de eindopdracht van mijn opleiding heb ik in de stijl van 'Landmacht' mijn eigen magazine gemaakt.

Femke Rops